

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

762: Ιδρύεται η πόλη της Βαγδάτης.

1824: Ο Γεώργιος Σαχτούρης καταναυμαχεί τον τουρκικό στόλο στη Σάμο, με αποτέλεσμα να κυριευτούν τρία τουρκικά πλοία, να βυθισθούν πολλά και να φονευτούν ή να πνιγούν 12.000 Τούρκοι.

1920: Σημειώνεται δολοφονική απόπειρα κατά του Ελευθέρου Βενιζέλου στο Παρίσι από δύο απότακτους αξιωματικούς, την ώρα που ο ελληνισμός γιορτάζει την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών.

1930: Η Ουρουγουάη νικά την Αργεντινή με 4-2 στο Μοντεβιδέο και κατακτά το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου.

1965: Η Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης ερμηνεύει σε πρώτη εκτέλεση τα έργα του Ντιουκ Ελινγκτον Η Χρυσή Σκούπα (The Golden Broom) και τα Χρυσά Μήλα (The Golden Apples), με τον «δούκα» στο πόντιουμ. Στην ίδια συναυλία, η Ορχήστρα υπό τον Λούκας Φος παρουσιάζει για πρώτη φορά το έργο του Τσαρλς Άιβς From the Steeples and the Mountains.

1966: Η Αγγλία νικά 4-2 τη Δυτική Γερμανία στο Γουέμπλεϊ και κατακτά το 8ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου. Το γκολ - φάντασμα του Χερστ, με το οποίο η Αγγλία προηγείται με 3-2, ξεσηκώνει διαμαρτυρίες για το αν η μπάλα πέρασε ή όχι τη γραμμή και σημαδεύει τον τελικό.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

382 π.Χ.: Φίλιππος Β' ο Μακεδών, βασιλιάς της Μακεδονίας. (Θαν. 30/7/336 π.Χ.)

1863: Χένρι Φορντ, αμερικανός μηχανικός, ιδρυτής της αυτοκινητοβιομηχανίας Ford. (Θαν. 7/4/1947)

1889: Βλαντιμίρ Σβορίκιν, ρωσοαμερικανός μηχανικός, εφευρέτης του εικονοσκόπιου, στο οποίο βασίστηκε η ανάπτυξη του τηλεοπτικού δέκτη. (Θαν. 29/7/1982)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1898: Ότο Φον Μπίσμαρκ, γερμανός πολιτικός, που ένωσε τη Γερμανία και διετέλεσε καγκελάριός της επί 24 χρόνια. (Γεν. 1/4/1815) **2007:** Ινγκμαρ Μπεργκμαν, σουηδός σκηνοθέτης. (Φάνυ και Αλέξανδρος, Κραυγές και Ψίθυροι, Σκηνές από ένα γάμο) (Γεν. 14/7/1918)

2007: Μικελάντζελο Αντονιόνι, ιταλός σκηνοθέτης του κινηματογράφου. («Blow-up») (Γεν. 29/9/1912)

Τα Ιουλιανά (1920)

Δίημερο δραματικών συμβάντων με την απόπειρα δολοφονίας του πρωθυπουργού Ελευθέρου Βενιζέλου στο Παρίσι (30 Ιουλίου 1920) από βασιλόφρονες αξιωματικούς και τα αντίποινα των βενιζελικών με τη δολοφονία του Ίωνα Δραγούμη στην Αθήνα (31 Ιουλίου 1920). Ήταν ένα ακόμη θλιβερό επακόλουθο του Εθνικού Δικασμού.

Μεσοσύσης της Μικρασιατικής Εκστρατείας και δύο μέρες μετά την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών, που δημιούργησε «πν Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών», ο Ελευθέριος Βενιζέλος πήρε το δρόμο της επιστροφής, κομιστής του μεγάλου αγέλατος. Κι ενώ βρισκόταν στο σιδηροδρομικό σταθμό Λυών των Παρισίων για να επιβιβασθεί στο Οριάν Εξπρές, δέχθηκε δολοφονική επίθεση από δύο απότακτους βασιλόφρονες αξιωματικούς.

Ο υποπλοίαρχος Απόστολος Τσερέπης εξ Αιτωλικού και ο υπολοχαγός Γεώργιος Κυριάκης εκ Κορίνθου, τον πυροβόλησαν με τα περίστροφά τους δέκα φορές. Τον τραυμάτισαν, ευτυχώς, επιπόλαια στο δεξί χέρι, παρότι ήταν δεινοί σκοπευτές. Η ανάγκη νοσηλείας επέβαλε στον Βενιζέλο να αναβάλει την επιστροφή του για λίγες μέρες στην Αθήνα.

Η είδηση της απόπειρας δολοφονίας του Βενιζέλου έφθασε αρχικά παραποιημένη ως δολοφονία στην Αθήνα, με αποτέλεσμα να οδηγήσει σε μαζική βία εκ μέρους των βενιζελικών (31 Ιουλίου). Παρακρατικές ομάδες επιτέθηκαν και κατέστρεψαν γραφεία αντιπολιτευόμενων εφημερίδων («Καθημερινή», «Ριζοσπάστης»), τυπογραφεία, καταστήματα και θέατρα («Κοτοπούλη»), ενώ επιτέθηκαν και λεηλάτησαν σπίτια πολιτικών της αντιπολίτευσης, όπως του πρώην πρωθυπουργού Στέφανου Σκουλούδη.

Το γεγονός που σημάδεψε την ημέρα ήταν αναμφισβήτητα η δολοφονία του Ίωνα Δραγούμη, επιφανή εκπροσώπου της αντιβενιζελικής παράταξης και μελλοντικού πρωθυπουργού, σύμφωνα με κάποιους ιστορικούς. Ο Δραγούμης, παρά την προτροπή της ερωμένης του Μαρίκας Κοτοπούλη, έφυγε από το σπίτι του στην Κηφισιά με το μικρό του «Φορντ», έχοντας κατεύθυνση το κέντρο της Αθήνας. Βιαζόταν να κλείσει την ύλη του περιοδικού του «Πολιτική Επιθεώρησης», το οποίο θα κυκλοφορούσε την επομένη.

Μόλις το αυτοκίνητό του έφθασε στο ύψος της βίλας «Θων» (Κόμβος Αμπελοκήπων), στρατιωτικές δυνάμεις της προσωπικής φρουράς του Βενιζέλου («Τάγμα Ασφαλείας») το σταμάτησαν και κατέβασαν τον οδηγό του. Ήταν 3 το μεσημέρι. Ύστερα από διαβουλεύσεις με το στενό συνεργάτη του Βενιζέλου, Εμμανουήλ Μπενάκη και τον επικεφαλής του Τάγματος Ασφαλείας Παύλο Γύπαρη, ο Δραγούμης

οδηγήθηκε πεζή σε άγνωστο μέρος, συνοδεία στρατιωτικού αποσπάσματος. Σύμφωνα με αυτόπτη μάρτυρα, στη γωνία των οδών Βασιλίσσης Σοφίας (τότε Κηφισίας) και Παπαδιαμαντοπούλου, ο Δραγούμης έπεσε νεκρός από πυροβολισμούς των στρατιωτών περί την 4η απογευματινή.

Η κηδεία του Δραγούμη έγινε την επομένη και οι φιλοβενιζελικές εφημερίδες («Ελεύθερος Τύπος» του Καβαράκη, «Καιροί», «Πατρίς» του Δημητρίου Λαμπράκη), είχαν ακόμη ως κύριο θέμα την αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου και στα ψιλά την είδηση της δολοφονίας του Δραγούμη, εντελώς διαστρεβλωμένη. Τα πνεύματα πρέμψαν τις επόμενες μέρες, ιδιαίτερα μετά την άφιξη του Ελευθέρου Βενιζέλου στις 17 Αυγούστου με το θωρηκτό «Αβέρωφ» στον Πειραιά, όπου του επιφυλάχθηκε αποθεωτική υποδοχή. Στις 25 Αυγούστου η Βουλή («Βουλή των Λαζάρων») τον ανακήρυξε με ψήφισμά της σε «Ευεργέτη και Σωτήρα της Πατρίδος», ενώ την επομένη συζητήθηκε η δολοφονία Δραγούμη, με «συγγνώμες» και «ψελλίσματα» από πλευράς της κυβέρνησης των Φιλελευθέρων.

Στις 14 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε με μεγάλη λαμπρότητα στο Παναθηναϊκό Στάδιο η υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών. Ο Βενιζέλος επωφελούμενος της μεγάλης του δημοτικότητας προκήρυξε εκλογές για την 1η Νοεμβρίου 1920, τις οποίες, προς γενική κατάπληξη, έχασε πανηγυρικά. Κάποιοι από τους δράστες και των δύο θλιβερών συμβάντων δικάστηκαν και καταδικάστηκαν αργότερα.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Πεινάς;

Του ΚΩΣΤΑ ΞΗΡΟΚΩΣΤΑ

Κάποτε, σ' αυτή τη χώρα, οι εργαζόμενοι είχαν ένα μισθό ή ένα μεροκάματο. Οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες, έμποροι, βιοτέχνες, μαγαζάτορες είχαν ένα εισόδημα. Με τα χρήματα αυτά, οι απλοί άνθρωποι κάλυπταν τις ανάγκες τους σε είδη διατροφής, υγιεινής και καθαριότητας, σε είδη ένδυσης και υπόδησης, σε εκπαιδευτικές, πολιτιστικές ή αθλητικές δραστηριότητες (των ίδιων ή των παιδιών τους), σε μετακινήσεις, ψυχαγωγία, ελεύθερο χρόνο. Και βεβαίως, πλήρωναν τα πάγια, δηλαδή το ηλεκτρικό ρεύμα, το νερό, τα τηλέφωνα, τα καύσιμα, τα ενοίκια. Δύσκολα τα έφερναν βόλτα οι περισσότεροι. Αλλά το

πάλευαν.

Τώρα πια, στην ίδια χώρα, πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους παίρνουν ολίγη από μισθό (και σπανίως στην ώρα του), κάτι σαν μεροκάματο, κάποιο μικρό κλάσμα των μέχρι πρότινος εισοδημάτων τους. Δεν υπάρχει εργαζόμενος που να μην υπέστη κλάδεμα αποδοχών από 25% (στην καλύτερη περίπτωση) έως 60% ή ακόμη και 70%. Αντίστοιχα είναι και τα ποσοστά μείωσης του τζίρου και των κερδών στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και σε όσους δεν συμβαίνει αυτό, συμβαίνει κάτι χειρότερο. Εμειναν άνεργοι. Εβαλαν λουκέτο στα μαγαζιά τους. Και το μεροκάματο το

κυνηγάνε με το τουφέκι.

Τα έξοδα όμως; Όσοι πληρώνουν ενοίκιο πιθανότατα θα έπυχαν κάποιας μείωσης (μικρότερης, πάντως, από τη μείωση των εισοδημάτων τους). Πολλά καταστήματα κάνουν μειώσεις τιμών. Οχι όλα. Το «καλάθι της νοικοκυράς» περίπου τα ίδια χρήματα απαιτεί για να γεμίσει. Ρεύμα, νερό, τηλέφωνο μάλλον ακριβότερα κοστίζουν, ενώ τα καύσιμα έχουν εκτοξευτεί. Οποιοσ δεν χρωστάει ούτε ευρώ πουθενά και καταφέρνει να καλύπτει τα ατομικά ή οικογενειακά του έξοδα, ανήκει πλέον σε μια πολύ μικρή (και θαυμαστή) μειονότητα.

Τα έργα και οι ημέρες των κυ-

βερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. οδήγησαν την οικονομία της χώρας στον γκρεμό. Και μετά ήρθαν τα Μνημόνια. Και στον ίδιο γκρεμό οδηγήθηκε ολόκληρη η κοινωνία. Τα Μνημόνια συνοδεύουν τις δανειακές συμβάσεις με την τρόικα. Η χώρα βρίσκεται υπό κηδεμονία. Η σημαία της όντως παραδόθηκε στη Μέρκελ, τον Σόιμπλε και τους άλλους Ευρωπαίους επιτηρητές (όπως σωστά είχε πει ο Τσίπρας και ας μη θυμάται ότι το είχε πει). Το αντίτιμο; Μόλις 1,6% από τα 212 δισ. ευρώ που εισπράχθηκαν από το 2010 μέχρι τώρα, δηλαδή ούτε 3,5 δισ., για τον προϋπολογισμό! Τα υπόλοιπα 208,5 έχουν ήδη

επιστρέψει στους δανειστές ως τοκοκροδύσια! Πόσο πιο απάτη να γίνει όλο αυτό; Πόσο πιο δούλεμα;

Πάναι όμως. Αν αύριο είχαμε εκλογές με απλή και άδολη αναλογική (όπως, παγίως και από θέση αρχής, ζητούν το ΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αριστερά πολιτικά σχήματα), το πιθανότερο (σύμφωνα με τη γενική εικόνα των δημοσκοπήσεων) είναι πως θα προέκυπε και πάλι κυβέρνηση συνεργασίας Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ! Ένα παλιό, ξεχασμένο σύνθημα έλεγε «λαέ πεινάς, γιατί τους προσκυνάς;». Το ερώτημα έχει πλέον απαντηθεί. Μ' ένα άλλο, παλιό, εύστοχο ερώτημα: Βλαξ ή συνέννοχος;